

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: اولی بروکمایر Uli Brockmeyer

فرستنده: عثمان حیدری

۰۵ جون ۲۰۲۰

حکومت پولیسی ایالات متحده امریکا!

در بخش‌های بزرگ ایالات متحده امریکا وضعیت اضطراری برقرار است. پولیس و گارد ملی کنترل بسیاری از شهرها را در دست گرفته اند. پرزیدنت ترمپ بازدید کلیسائی خود را تحت حمایت گسترده گارد ملی به اتمام رساند و با افزایش اعتراضات خارج از محل اقامت وی، به طور موقت در پناهگاه کاخ سفید پنهان شد و تهدید کرد که از ارتش استفاده خواهد کرد. برای یک لحظه تصور کنید که همه این‌ها در روسیه، چین، کوبا یا ونزوئلا اتفاق بیفتد. اتحادیه اروپائی برای تحمیل سخت‌ترین مجازات‌ها یک روز هم صبر نمی‌کرد.

در بخش‌های بزرگ ایالات متحده امریکا وضعیت اضطراری برقرار است. پولیس و گارد ملی کنترل بسیاری از شهرها را در دست گرفته اند. یک شاهد عینی گزارش می‌دهد، در واشنگتن، هلیکوپترهای پولیس «به عنوان یک عامل بازدارنده» تا حد نوک درختان پائین پرواز می‌کنند. پرزیدنت ترمپ بازدید کلیسائی خود را تحت حمایت گسترده گارد ملی به اتمام رساند و با افزایش اعتراضات خارج از محل اقامت وی، به طور موقت در پناهگاه کاخ سفید پنهان شد و تهدید کرد که از ارتش استفاده خواهد کرد.

گزارشگر سی ان ان گزارش می‌دهد که گارد ملی در خیابان‌های ایالات متحده به تعداد معادل سربازان امریکائی در افغانستان، عراق و سوریه مستقر شده است.

رئیس‌جمهور درباره توطئه نیروهای چپ خیالپردازی می‌کند و به ضدفاشیست‌های ایالات متحده امریکا به عنوان رهبر این جریانات اتهام می‌زند. شناسائی گروهی که هیچ ساختار سازمانی قابل تشخیصی در سراسر ایالات متحده ندارد، به عنوان نیروئی که می‌تواند قیام بخش‌های بزرگی از مردم را رهبری کند، تخیل زیادی می‌طلبد.

رئیس‌جمهور احساس ادراک واقعیت را کاملاً از دست داده است، مشروط بر این‌که بپذیریم وی اساساً از چنین احساسی برخوردار بوده باشد. تمام دوران حکمرانی دونالد ترامپ با تصمیمات، اقدامات و اظهاراتی مشخص می‌شود که درک آن دشوار است. او دولت خود را با همان اصولی اداره می‌کند که سال‌ها قبل به عنوان مجری یک برنامه تلویزیونی رفتار می‌کرد، برنامه‌ای که موضوع آن استخدام متقاضیان شغل در یک شرکت و در صورت عدم تحقق انتظارات، اخراج فوری آن‌ها بود. بعید به نظر می‌رسد بتوان رئیس‌جمهور دیگری در ایالات متحده پیدا کرد که در دوران تصدی وی به این اندازه وزیران، دبیران امور ایالتی، مشاوران، سفیران و فرماندهان نظامی را کنار گذاشته باشند.

از همان ابتدای دوره ریاست جمهوری، هر یک از تصمیمات وی تابع یک هدف است: انتخاب مجدد وی برای دوره دوم. ترامپ در یک مبارزه انتخاباتی دایمی به سر می‌برد، هر یک از سخنرانی‌های او، و هر یک از اقدامات رسمی او با این تصور انجام گرفته و انجام می‌گیرد – تا حدود زیادی هم دقیقاً طراحی شده – تا به هر قیمتی که شده رأی دهندگان خود را حفظ کرده و رأی دهندگان بیش‌تری به دست آورد. هیچ‌گاه مسأله وضعیت کشور، یا رفاه شهروندانش مطرح نبوده است. «دوباره امریکا را بزرگ کن»، به جز این‌که اطمینان حاصل کنید تا ترامپ بتواند در مقابل هواداران خود به عنوان بزرگ‌ترین رئیس‌جمهور همه اعصار عرض اندام نماید، معنای دیگری نمی‌دهد.

بدین منظور، او بی‌رحمانه و بی حساب و کتاب علیه هر آنچه که در چشم او «چپ» به نظر آید حمله می‌کند، علیه روسیه، چین، WHO، کوبا، ونزوئلا، سوریه، و در صورت امکان، حتا علیه ناتو و اتحادیه اروپائی. وی از پرتاب یک راکت خصوصی برای اعلام این‌که تمام جهان باید رهبری امریکا را به رسمیت بشناسد، استفاده کرد و گفت: ««ما»، [یعنی ترامپ و شرکایش]، اکنون قدرتمندترین سلاح‌ها را خواهیم داشت.»

معلوم نیست که آیا وی واقعاً در انتخابات آینده پیروز خواهد شد یا نه. به نظر می‌رسد یک جنبش اعتراضی بسیار گسترده، که هنرپیشگان برجسته، ورزشکاران و حتا افسران پولیس و گارد ملی نیز با آن پیوسته اند، می‌خواهد از این امر جلوگیری کند.

و: برای یک لحظه تصور کنید که همه این‌ها در روسیه، چین، کوبا یا ونزوئلا اتفاق بیفتند. اتحادیه اروپائی برای تحمیل سخت‌ترین مجازات‌ها یک روز هم صبر نمی‌کرد. اما در مورد ایالات متحده و یک حاکم، ترامپ، سکوت تلخی وجود دارد ... حداکثر سرفه‌های خفیف از دهان وزیر امور خارجه به گوش می‌رسد. تا کی باید این «سرمایه‌داری معمولی» را تحمل کنیم؟

منبع: ردگلوب

تارنگاشت عدالت